

[Holger Eriksen.]

det ærede medlem har ret, indsnævrer kredsen af dem, som har råd til at købe disse grunde, må prisen falde, idet efterspørgslen bliver mindre. Det må også professor Illum kunne indse. Når den kreds, der har råd til at købe, bliver mindre, så bliver det ikke dyrere at bo i sommerhus. Det eneste, der sker, er, at den kapital, som den enkelte tilfældige ejer ville have tillegnet sig, bliver samfundsejendom, men det bliver ikke hverken dyrere eller billigere at bebo de pågældende ejendomme.

Akkurat på samme måde ligger det med hensyn til påstanden om, at man må forvente, at grunde fremtidig vil stige i pris. I øjeblikket ligger det sådan, at vi har to grupper købere. Der er den gruppe, som skal bruge grundene for at bygge, og en anden gruppe købere, nemlig spekulanterne, som melder sig på markedet, fordi de regner med, at de ved at opkøbe de arealer vil være i stand til senere at tage en stor fortjeneste ind der. Når vi nu har reduceret spekulanternes mulighed for at tjene til en femtedel, så er det vist givet, at spekulanterne mister interessen for at komme som købere, og så har vi tilbage kun de egentlige købere, dem, der har brug for de pågældende arealer. Det vil sige, at efterspørgslen falder ganske betydeligt, og det må medføre, at grundene falder i pris. Dertil kommer endvidere, at de spekulanter, der i forvejen ligger med grunde, og som ser, at der ikke er nogen fortjeneste ved at ligge med dem længere, melder sig på markedet som sælgere, og så får vi et kunstigt udbud, samtidig med at vi får normal efterspørgsel, og det vil yderligere bidrage til, at udviklingen går i den retning, som jeg har nævnt, og aldeles ikke i den retning, som professor Illum har fundet ud af.

Jeg lagde også mærke til, at det ærede medlem hr. Thestrup påstod, at selvom man har indført en „sygekassegrænse“, det vil sige, at selvom man har åbnet mulighed for, at ejere af en- og tofamilieshuse ikke kommer til at betale noget i grundværdistigningsafgift, så kunne loven dog alligevel påføre ejerne et stort tab, nemlig når de optrådte som sælgere. Det er også en misforståelse. De lider ikke noget tab, der er ingen mulighed for, at

de lider tab, og det ærede medlem kan ikke sandsynliggøre, at der vil blive et tab, men de får ikke den fortjeneste, som de ellers kunne have opnået, en fortjeneste, som de ingen ret har til, fordi de ikke har øvet nogen som helst indsats for at skaffe den. Det er en appelsin, som er dumpet i deres turban som følge af samfundets udvikling, og som går tilbage til samfundet, men her kan man i hvert fald ikke tale om tab.

Endelig gjorde det ærede medlem gældende, at fejlurderingstillæg var nødvendigt, fordi der stadigvæk er mulighed for fejlurdering. Det har jeg også indrømmet, at der er. Men jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om han nogensinde har været ude for et tilfælde, hvor der er vurderet for højt, uden at den pågældende ejer har klaget over det og fået det rettet. Hvis der ikke findes sådanne eksempler, er der i hvert fald ikke nogen som helst saglig grund til at opretholde fejlurderingstillægget.

Til det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed vil jeg gerne sige, at jeg forstår ikke hans stilling overfor det ændringsforslag, som er stillet af ministeren, og som går ud på at ændre selve den nugældende lovs bestemmelse om konjunkturtillæg,

Det ærede medlem siger, at hvis vi gennemfører vort ændringsforslag, vil det medvirke til at nedbryde respekten for folkestyret, fordi man ikke har taget hensyn til konjunkturtillægget fuldtud. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det i langt højere grad vil nedbryde respekten for folkestyret, hvis man gennemfører venstres ændringsforslag, der jo ikke blot går ud på at tage hensyn til stigningen mellem 9. og 10. vurdering, men som skal have tilbagevirkende kraft, hvilket vil medføre, at den mand, der har købt en ejendom, fuldt vidende om, at der hvilede en grundskyldsbyrde på den, og som i kraft heraf har fået den til lavere pris som følge af denne byrde, nu vil blive befriet for denne byrde, og han vil altså tilegne sig en fordel, som rettelig burde være tilkommet den foregående ejer. Hvis man laver den slags ting, kan jeg forstå, at det nedbryder respekten for folkestyret, men det sker ikke ved, at man gennemfører et forslag